

2. Ar galima laikyti, kad, atsižvelgiant į ekonominius padarinius, sutarties nuostata, pagal kurią valiutos kurso rizika tenka vartotojui (kita sutarties šalis pardavėjas arba tiekėjas šią sąlygą naudoja kaip bendrąją sutarties sąlygą, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi) ir kuri buvo parengta vykdant įstatyme numatytą neišvengiamai bendro pobūdžio pareigą pateikti informaciją, nėra nesąžininga, nes suformuluota aiškiai ir suprantamai, jeigu minėtoje sutarties sąlygoje nėra aiškiai nurodyta, kad paskolos sutartimi nenustatyta jokia valiutos kurso pokyčių viršutinė riba; taip pat atsižvelgiant į tai, kad remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-26/13 74 punktu galima reikalauti, kad kita sutarties šalis pardavėjas arba tiekėjas ne tik supažindintų vartotoją su rizika, bet taip pat kad vartotojas, remdamasis informacija, galėtų įvertinti potencialiai reikšmingus ekonominius padarinius, kurie gali jam kilti dėl valiutos kurso rizikos prisiėmimo, taigi ir bendrą paskolos kainą?
3. Ar galima Direktyvą 93/13 ⁽¹⁾, visų pirma jos paskutinę konstatuojamąją dalį, jos priedo 1 dalies o punktą, 3 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnio 1 dalį, aiškinti taip, kad, visų pirma atsižvelgiant į reikalavimą, nustatytą, be kita ko, Sprendime C-42/15, kad vartotojų apsaugai užtikrinti būtinos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, pagal Sąjungos teisę draudžiama valstybės narės teismų praktika, teisės aiškinimas arba teisės aktų nuostatos, pagal kurias teisiniai padariniai (sutartis pripažįstama visiškai negaliojančia dėl teisės normos pažeidimo arba žalos atlyginimas ar kitas poveikis remiantis bet koku teisiniu pagrindu) dėl toje valstybėje narėje atlikto mokumo vertinimo, kuris yra neišsamus ir nevisapusiškas, kuriuo neapsaugomas skolininkas ir kuris yra netinkamas (pvz., nenagrinėjamas valiutos kurso rizikos poveikis, dėl kurio gerokai padidėja grąžinimo įmokos ir pradinė skola), yra nepalankesni vartotojui nei pradinės padėties atkūrimas (*restitutio in integrum*), kai vartotojui skolininkui nebetenka valiutos kurso rizika, t. y. tai, kad grąžinimo įmokos padidės dėl kintančio valiutos kurso, ir tam tikrais atvejais leidžiama grąžinti likusią skolos sumą dalimis?
4. Kiek tai susiję su Direktyvos 93/13 dvidešimtoje konstatuojamojoje dalyje nurodytos galimybės išnagrinėti visas sąlygas ir tos pačios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje ir 5 straipsnyje įtvirtinto aiškumo ir suprantamumo reikalavimo aiškinimu, ar reikia manyti, kad atitinkamos sutarčių sąlygos nėra nesąžiningos tuo atveju, kai tam tikras esminis paskolos sutarties elementas (pavyzdžiui, sutarties objektas, tai yra paskolos suma, grąžinimo įmokos ir sandorio palūkanos) paskolos sutartyje pateikiamas tik susipažinti, nepaaiškinus, ar susipažinti pateikta sutarties dalis yra teisiškai privaloma sutarties šalims, ar ne?

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288).

2018 m. balandžio 3 d. **Kúria** (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Gazdasági Versenyhivatal / Budapest Bank Nyrt. ir kt.

(Byla C-228/18)

(2018/C 231/16)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Kúria

Šalys pagrindinėje byloje

Atsakovė (kasatorė): **Gazdasági Versenyhivatal**

Ieškovai (kitos kasacinio proceso šalys): **Budapest Bank Nyrt.**, **ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe**, **OTP Bank Nyrt.**, **Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.**, **Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt.**, **ERSTE Bank Hungary Nyrt.**, **Visa Europe Ltd**, **MasterCard Europe SA**

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį [SESV 101 straipsnio 1 dalį] galima aiškinti taip, kad ji gali būti pažeista vienu veiksmu, tiek dėl šio veiksmo antikonkurencinio tikslo, tiek dėl jo antikonkurencinio poveikio, laikant tai dviem savarankiškais teisiniais pagrindais?
2. Ar EB sutarties 81 straipsnio 1 dalis [SESV 101 straipsnio 1 dalis] gali būti aiškinama taip, kad byloje nagrinėjamu Vengrijos bankų sudarytu susitarimu, kuriuo dviem banko kortelių bendrovėms MasterCard ir Visa nustatomas bendras tarpbankinis mokestis, mokėtinas išdavusiems bankams už tokių bendrovių kortelių naudojimą, konkurencija ribojama dėl susitarimo tikslo?
3. Ar EB sutarties 81 straipsnio 1 dalis [SESV 101 straipsnio 1 dalis] gali būti aiškinama taip, kad kredito kortelių bendrovės, kurios tiesiogiai nedalyvavo nustatant susitarimo turinį, tačiau sudarė sąlygas susitarimui sudaryti, jį priėmė ir taikė, taip pat laikomos tarpbankinio susitarimo šalimis, ar vis dėlto laikytina, kad bendrovės derino savo veiksmus su susitarimą sudariusiais bankais?
4. Ar EB sutarties 81 straipsnio 1 dalis [SESV 101 straipsnio 1 dalis] gali būti aiškinama taip, kad, atsižvelgiant į ginčo dalyką, nustatant, ar padarytas konkurencijos teisės pažeidimas, nėra būtina daryti skirtumo tarp dalyvavimo susitarime ir veiksmų derinimo su susitarime dalyvaujančių bankų veiksmais?

2018 m. kovo 28 m. Naczelny Sąd Administracyjny (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

(Byla C-235/18)

(2018/C 231/17)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Naczelny Sąd Administracyjny

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Suinteresuotoji šalis: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (dabar – Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Prejudicinis klausimas

Ar į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą sąvoką patenka degalų kortelių išdavimo veikla ir degalų įsigijimo derybų, finansavimo ir atsiskaitymo veikla naudojant šias korteles, ar vis dėlto ši mišri veikla gali būti pripažįstama grandininiais sandoriais, kurių pagrindinis tikslas yra degalų tiekimas?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2018 m. balandžio 16 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. vasario 5 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-216/15 Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. / Europos Komisija

(Byla C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama P.J. Loewenthal, F. Tomat